

محمد اصغر عبادی

بمناسبت روز زن!!!

زن را باید گرامی داشت ، ستود و بمقامش ارج نهاد که « مادر هست ، همسر و خواهر . « هموطن و خواننده ی گرانقدر!

در حالیکه به مناسبت این روز بزرگ ، سلام ها و تمنیات نیکم را حضور فرد ، فرد از زنان با وفا ، شجاع ، فداکار ، در دیده و بلا کشیده ی میهن عزیز زنان جهان تقدیم کرده ، آرزوی آسودگی و خوشبختی های شان را دارم ، لازم دیدم در شب و روزی که در گوشه ، گوشه ی جهان ، سخن از زن و مقام شامخ و والای آن با لا و به خاطر ستایش و بزرگداشت این موجود لطیف ، مهربان و در حال با وفا و برده بار ، جلسات و گرد هم آئی های با شکوه چه در داخل (جدا از جلسات و گردهم آیی های عوام فریبانه نمایشی و غیر متمدن و لتی) ، و چه در خارج وطن را ایرامیگرد ، سری بوطن عزیز زده و ببینیم که حال اکثریت مطلق زنان وطن مان ، در حالیکه قوای بیش از چهل کشور دست !!!

و مدافع دموکراسی که « تساوی حقوق زن و مرد) یکی از اصول پذیرفته وزیرین آن می باشد ، از چه قرا راست . زن ، این موجود قابل احترام که ما از آن به نام های چون « زن ، همسر ، خانم ، خاتون ، سیاه سر ، عاجزه ، عیال داری ، کوچ ، مال ، عیال و غیره » یاد کرده و می کنیم ، با دریغ و تأسف که نه طی سالیان گذشته ، بل طی قرون متمادی با انواع مختلف خشونت ، زجر ، شکنجه ، بددل ، خرید ، فروش ، سنگسار ، خود سوزی ، لست و کوب ، ازدواج اجباری ، پوشانیدن همه ی روی ، قطع اعضای بدن ، روی سیاه شده سوار بر مرکب درملاء عام گشتانیدن ، آب جوش بر بدن شان ریختن ، طلاق ، سقط جنین « در اثر لست و کوب » ، از نعمت سواد محروم ماندن ، در معرض خرید و فروش ، بددل ، معامله (بد و پور) ، تبادل جنس به جنس (دختر با زن با زن) و با لا ترازان تبادل با حیوانات از قبیل گاو ، گوسفند

وحتی تبادلۀ با « سگ جنگی » و غیره قرار گرفته است. در حال از حوادث و آفات طبیعی از قبل سیلاب، زلزله، آتش سوزی، جنگ و غیره نیز متأسفانه بود و ورنج برده است.

افزون بر آن در بسا موارد طرف بی توجهی، توهین، تحقیر، خشم، قهر، غضب، لت و کوب شوهر و بعضاً اعضای فامیل شوهر، قرار گرفته است.

به گفته ی محترمه شکریه با رکزی وکیل پارلمان که: هرگاه موجودی را در زیرکوله باری از هزاران در دست می، منجمد، بی روح و درند از حوادث زمان، منزوی از جهان متمدن و فاقد آذای های بشری، بیا بید، این زن، زن افغان است.

چند ماه قبل در آستانه ی تجلیل از روز جهانی (محوخسونت با زنان) محترم امین (فاطمی) وزیر صحت عامه وقت، طی نشستی خبری گفت: تنها در سال جاری بیش از یک صد زن افغان خود سوزی عمدی کرده که - 64 مورد آن در هرات، 17 - مورد در کابل و بغیة در دیگر مناطق کشور به ثبت رسیده است. وی اضافه کرد که: از جمله یک میلیون و پنجمصد هزار معتاد به مواد مخدر، 13- فیصد آنرا زنان تشکیل میدهند.

مسوؤلان کمیسیون حقوق بشر نیز در طی سال جاری حورشیدی از ثبت 710 مورد ضرب و شتم و 1168 مورد خسونت با زنان، خبر داده اند.

خوانندگان عزیز بخاطر خواهند داشت که سال پارد آستانه ت زنان افغان را که میانگین عمرشان (46) سال، مرگشان را هنگام زایمان (1600)، در یکصد هزاروبا سوادشان را (6/12) فیصد تخمین میزنند، در حالیکه بشر در عصر حاضر، خیال و نقشه ی تسخیر سیارات دیگر و زندگی در آن به سر می پروراند، در وطن ما با بریدن زبان « دختر هفت ساله در ولایت جوزجان توسط پدرش » روزنیوز

« 28/8/08، لت و کوب و در نهایت قطع گوش، قطع انگشتان دست و پای، ریختن آب جوش بر بدن شان توسط شوهر، ازدواج اجباری « قبل از سن قانونی »، اسید پاشی به سر، صورت و بدن « 12 - نوامبر 08 - دوتن موترسا یکل سوار، در داخل منطقه " میرویس مینه " شهر قندها در روز روشن به سروصورت 15- تن شاگردان قشرانات به شمول دوتن از آموزگاران، اسید پاشیده و مخالفت شان را با رفتن دختران به مکتب نشان دادند.

قابل ذکر است که: قبلاً هم چنین اعمال در « دهه چهل خورشیدی با لای دختران دانش آموزیسه را بعه بلخی در کابل، صورت گرفته بود که آنرا به گروه های تاریک اندیش و ضد ترقی وطن نسبت دادند.

همچنان چندی پیش، دوزن در ولسوالی ولینه ی ولایت غورد حضور مردم شلاق (دوره) خوردند. طبق گزارشها دوزن به دلیل فرار از منزل شوهران شان توسط ملای مسجد محکوم مجازات شدند. خبرنگاران گفتند: این دوزن به زور به شوهر داده شده بودند و پس از فرار، در ولسوالی چشت ولایت هرات توسط پلیس محلی دستگیر و بخانه های شان برگردانده شدند. منابع افزوده اند؛ حکم ملا امام مسجد توسط یک قوماندان محلی که گفته می شود از ملیشه های سابق مجاهدین است عملی شده است. این قوماندان ملیشه، از حمایت کامل دولت حامد کرزی برخوردار است و در منطقه او یک حکومت استبدادی مطلق را راه اندازی نموده، زندان شخصی داشته و هر کسی را که دلش خواست زندانی و یا مجازات می کند.

فرهنگ زن ستیزی و خشونت علیه زنان در وطن ما ریشه های عمیقی دارد و مآلفه های اساسی آن را میتوان دین، سنت های قومی، تعصب مذهبی، اندیشه ی مردسالاری مبتنی بر باورهای دینی و فرهنگ زن ستیزی حاکمان دینی دانست. اینها همه و همه پدیده های زن ستیزیک جامعه قبیلوی-سنتی چون (افغانستان) است که از زن یک موجود ضعیف ساخته و در خیلی از موارد، آنان را از داشتن فضای انسانی محروم می سازد.

اگرچه بعد از سقوط رژیم طالبان، گمان میرفت تا در بهبود وضعیت زنان توجه صورت گیرد. اما متأسفانه تبعیض، حق تلفی و خشونت علیه زنان روزبه روز گسترده تر گردیده و دولت همیشه از آن چشم پوشی نموده است و باید گفت: در دور حکومت آقای (کرزی)، خشونت علیه زنان در وطن، به بالاترین حدش رسیده است.

متأسفانه در قافای موسیقی زن بدبخت افغان، چیزی بنام «روز» وجود نداشته و سراسر عمر قیمتی شان فقط و فقط «شام» ..... بوده و بس.

با دریغ و درد که یکباردیگر یا داد آوری از (هشتم مارچ) بیاد خاطره دردناک جان دادن زن 45 ساله هموطنمان که سال پارد را آستانه ی تجلیل از روز جهانی زن ، در ولسوالی « اوبه » ولایت هرات ، به اثر فقر و نا را حتی روانی خودش را آتش زد ، و صد ها تن دیگری همچون (او) ، افتاده و آه میکشیم ، ولی گویا (حکام) و بعضی از ما (مردان) ، متأسفانه که نه « چشم » داریم و نه « گوش . »

به امید روزی که « زنان بد بخت » افغان هم روزی از دست ما ، (روز) داشته باشند .

استفاده از سایتهای ....

